

afgrænset af de påstande, anbringender og beviser, som parterne har valgt at fremkomme med for landsretten.

Efter kommissionens opfattelse er der for *kriminalsager* behov for en afgrænsning af ankesagens omfang. Dette vil bl.a. ske i kraft af det ovenfor nævnte forslag om indførelse af et kontraankesystem, der også skal være forbundet med et forbud mod »reformatio in pejus«.

4.6.1.8. *Bevisumiddelbarhed*

Princippet om bevisumiddelbarhed bør også være gældende i 2. instans, således at sagerne som udgangspunkt søges afgjort efter afholdelse af en hovedforhandling, hvorunder den samlede bevisførelse sker direkte for den dømmende ret, jf. ovenfor (og betænkningens afsnit VIII, kap. 4).

4.6.2. *Tvangsfuldbyrdelse (fogedret)*

4.6.2.1. *Indledning*

For den grønlandske retsplejelov trådte i kraft i 1951, fandtes der ikke nogen almindelig regel om inddrivelse af fordringer. Ved retsplejeloven i 1951 blev det bestemt, at politiet og kommunefogeden på begæring er pligtig at yde bistand ved inddrivelse af tilgodehavender på grundlag af de retlige dokumenter, der var nævnt samme sted. Man fandt det ikke praktisk muligt at pålægge kredsdommeren at medvirke direkte i tvangsfuldbyrdelsen. Det blev politiet, som varetog opgaven som inddrivelsesmyndighed. Sagerne skulle dog indbringes for kredsretten, hvis en af parterne eller tredjemand gjorde indsigelse.

Den økonomiske aktivitet i landet steg på alle områder, og der udviklede sig et privat næringsliv såvel som et privat lånemarked. Den stigende sagsmængde gjorde det svært for politiet at overkomme fogedopgaven, og de sparsomme regler gav ikke tilstrækkelig vejledning om de mange forskelligartede problemer. Man besluttede i 1992 at dele fogedvirksomheden mellem politiet og de kommunale pantefogeder.

4.6.2.2. *Kompetence*

Kommissionen har ikke fundet anledning til at foreslå ændringer i de kommunale pantefogeders funktion.

Efter kommissionens forslag bør fogedsager om inddrivelse af *civile pengekrav* imidlertid overføres fra politiet til kredsretterne, da disse sager ikke har tilknytning til normale politiopgaver. *Civil tvangsfuldbyrdelse* er efter sin karakter en judiciel funktion, som hører naturligt hjemme hos domstolene. Kredsretten får således til opgave både at fastslå et krav ved dom og efterfølgende fuldbyrde dommen. Dette vil endvidere muliggøre indførelse af en inkassoproces i Grøn-

land, hvor de to opgaver slås sammen, jf. ovenfor (og betænkningens afsnit IX, kap. 3).

Ved tvangsfuldbyrdelse af *andre krav end pengekrav*, navnlig ind- og udsættelsesforretninger vedrørende f.eks. lejemål, vil politiet alligevel ofte skulle være til stede for at sikre den fysiske magtanvendelse, der efter omstændighederne kan være nødvendig. Politiets varetagelse af disse opgaver har ikke i den almindelige offentlighed givet anledning til kritik, og kommissionen finder heller ikke, at en fortsat henlæggelse af opgaven til politiet kan give anledning til kritik.

Tvangsfuldbyrdelse af *bøder og konfiskationskrav* har naturlig sammenhæng med de egentlige politiopgaver, og praktiske hensyn taler derfor med stor vægt for, at politiet fortsat som fogedmyndighed skal kunne inddrive disse krav. Heller ikke denne ordning har givet anledning til kritik.

Kommissionen finder, at *arrest og fogedforbudssager*, sager om *bevissikring* (ved krænkelse af immaterielrettigheder mv.) og sager om *brugeligt pant og tvangssalg* (af fast ejendom, registreret skib, registreret luftfartøj, fiskerirettigheder og værdipapirer) har en sådan juridisk karakter, at fogedkompetencen i disse sager bør tillægges Retten i Grønland.

Tvangssalg af løsøre foreslår kommissionen overført fra politiet til kredsretterne. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at inddrivelse af civile pengekrav også foreslås overført fra politiet til kredsretterne. Kredsretterne har således foretaget det udlæg, som nu skal danne grundlag for tvangssalget. Kredsretterne findes endvidere velegnede til at overtage denne opgave, som bedst vil kunne forestås lokalt.

4.6.2.3. *Tvangsfuldbyrdelsesgrundlagene*

Tvangsfuldbyrdelsesgrundlagene fremgår af retsplejeloven. Med enkelte ajourføringer foreslås reglerne herom blot videreført.

4.6.2.4. *Indsigelser under fogedsagen*

Efter den gældende lov skal politiet eller pantefogeden indbringe sagen for kredsretten, hvis en part eller en tredjemand fremsætter indsigelse mod tvangsfuldbyrdelsen, medmindre indsigelsen umiddelbart kan afvises. Bestemmelsen foreslås videreført for politiets og pantefogedens tvangsfuldbyrdelse med den ændring, at sagen skal indbringes for kredsretten, selv om den pågældende foged har fundet, at en indsigelse umiddelbart har kunnet afvises, da det må anses for rigtigst, at denne vurdering altid foretages af kredsretten. Også i øvrigt foreslås spørgsmålet om behandling af indsigelser under fogedsager nøjere reguleret.